

овим ратовима писао је две расправе и о колубарској битки: *Колубарска бишка* (III, 2), *Истина о колубарској бишци* (V, 8; VI, 1). У првој расправи настоји да истакне и заслуге осталих команданата а не само Војводе Мишића за ову победу, јер идеја за битку припада врховној команди која ју је и извела. Такође истиче да заслуге прве армије за коначни исход битке нису веће од заслуга осталих армија. Приказује догађаје који су битки претходили, њен ток, ослобођење Београда и свршетак. Када је поводом ове расправе С. Милосављевић објавио у Ратнику чланак „Прва армија и њен командант у Суворовској битци месеца новемара 1914 год.“, настојећи да побије тврдње Ж. Павловића, он му је у својој другој расправи одговорио на замерке. — Ив. Св. Павловић је према многим сакупљеним подацима објавио опсежнију расправу *О Бишњовској бишци код Облакова* (III, 4—6); Милутин Д. Лазаревић у чланку *Пушник и Мишић у новембарској офанзиви 1914 године* (VIII) настојао је да уклони препирку о томе колико ко има заслуга за успехе у овим борбама. Ж. Павловић написао је још неколико расправа: *Пробијање наших шрупа кроз северну Албанију новембра 1912 године* (XI, 3—4) где говори о спуштању наше војске на јадранско приморје и о борбама око Љеша и села Дајчи. У расправи *Ојсада Скадра* говори о доласку српског приморског кора под Скадар у помоћ Црногорцима марта 1913 године и о продужењу опсаде под српском главном командом. ****, *Грчка шумачења савезног уговора са Србијом* (II, 1). Показује да је Грчка била решена да потрчи у помоћ — победиоцима. ****, *Албанија* (II, 4). Даје историјат њеног стварања. Жив. Балугџић, *Око уласка Бугарске у Свешки рај* (IX, 2); Д. Калафатовић, *Наша приморја 1918 године* (X, 7); Милутин Лазаревић, *Српско-бугарски рај 1913 године* (XI, 7—8; XII, 3). Дата су општа разматрања. Исти, *Брегаличка бишка* (XIV 3—5). Детаљно је приказан развој битке и њен свршетак, са много интересантних војно-историских податка. Димитрије Поповић *Одговорност за рај* (XIV, 7—8). Овим чланком, који је написан још 1915 године, хтело се пред иностранством оправдати српску владу од оптужби Аустроугарске. Сав. П. Вулетић, *Нешто о раду на унији Црне Горе и Србије* (XVI, 6). Објављена су писма Краља Николе и Краља Петра. Никола Стојановић, *Акција Југословенског одбора* (XVII, 6). Овде се осврнуо на књигу Миладе Паулове *Југословенски одбор* и изнео неке замерке. Љубомир Стојановић, *О спољној политици Николе Пашића* (XXI, 1—2). Говори о његовом експозеу о спољној политици у Народној скупштини 16 X 1913 године, о раду на одржању савеза и старању за изравнање спора. Павле Поповић, *Меморандум Југословенског одбора и посланик Србије* (XXI, 6); Бранко Лазаревић, *Војно-политичке припреме пред напад на Србију 1915 године* (XXIII, 3); Живко Павловић, *О називима бишака* (XXXII, 1); Милутин Д. Лазаревић, *Наши рајини планови против Турске од војвода Карађорђа до Краља Петра* (XII, 8; XIII, 1). Износи своја мишљења о излагању у књизи Новице Ракочевића.